

## I. DISPOSICIONS GENERALS

### CAP DE L'ESTAT

**12628** *Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

#### PREÀMBUL

##### I

La importància del Registre Civil demana l'adopció d'un model nou que s'ajusti tant als valors consagrats en la Constitució de 1978 com a la realitat actual de la societat espanyola.

Encara que la Llei vigent del Registre Civil, de 8 de juny de 1957, ha demostrat la seva qualitat tècnica i la seva capacitat d'adaptació al llarg d'aquests anys, és innegable que la rellevància de les transformacions que hi ha hagut al nostre país exigeix un canvi normatiu en profunditat que, a més de recollir els aspectes més valuosos de la institució registral, l'acomodi plenament a l'Espanya d'avui, que té una realitat política, social i tecnològica completament diferent de la d'aquell temps.

La Constitució de 1978 situa les persones i els seus drets en el centre de l'acció pública. I aquest reconeixement inequívoc de la dignitat i la igualtat ha suposat l'abandonament progressiu de construccions jurídiques d'èpoques passades que configuraven l'estat civil a partir de l'estat social, la religió, el sexe, la filiació o el matrimoni.

Un Registre Civil coherent amb la Constitució ha d'assumir que les persones –iguals en dignitat i drets– són la seva única raó de ser, no només des d'una perspectiva individual i subjectiva sinó també en la dimensió objectiva, com a membres d'una comunitat políticament organitzada.

Per aquest motiu, la Llei abandona la vella preocupació per la constatació territorial dels fets concernents a les persones, i la substitueix per un model radicalment diferent que prioritza l'història de cada individu, i l'allibera de càrregues administratives i equilibra la protecció necessària del seu dret fonamental a la intimitat amb el caràcter públic del Registre Civil.

En aquest sentit, la Llei suprimeix el sistema tradicional de divisió del Registre Civil en seccions -naixements, matrimonis, defuncions, tuteles i representacions legals- i crea un registre individual per a cada persona a qui des de la primera inscripció que es practiqui se li assigna un codi personal.

Així mateix, aquesta Llei incorpora tant la Convenció dels drets del nen de 20 de novembre de 1989, ratificada per Espanya el 30 de novembre de 1990, com la Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat, de 13 de desembre de 2006, ratificada per Espanya el 23 de novembre de 2007.

##### II

La modernització del Registre Civil també fa pertinent que la seva gestió sigui assumida per funcionaris públics diferents dels que integren el poder judicial de l'Estat, que tenen la comesa constitucional de jutjar i executar el que ha estat jutjat.

En efecte, l'aplicació al Registre Civil de tècniques organitzatives i de gestió de naturalesa administrativa ha de permetre més uniformitat de criteris i una tramitació més àgil i eficient dels diferents expedients, sense cap minva del dret dels ciutadans a una

tutela judicial efectiva, atès que tots els actes del Registre Civil queden subjectes a control judicial.

Aquesta Llei separa amb claredat les tradicionals funcions governatives i judicials que per inèrcia històrica encara apareixen entremesclades en el sistema de la Llei de 1957, i aproxima el nostre model de Registre Civil al que hi ha a altres països del nostre entorn, on també s'ha optat per un òrgan o entitat de naturalesa administrativa amb la finalitat de prestar un servei públic de més qualitat, sense perjudici de la garantia judicial dels drets dels ciutadans.

Atès que la matèria a la qual el funcionament del Registre Civil es refereix és l'estat civil de les persones i, en certs aspectes, el dret de família, la jurisdicció competent és la civil. No obstant això, s'exceptua la nacionalitat per residència, respecte de la qual persisteixen les raons que van aconsellar traslladar aquesta matèria a la jurisdicció contenciosa administrativa amb l'entrada en vigor de la Llei 18/1990, de 17 de desembre, de reforma del Codi civil.

### III

Aquesta mateixa vocació modernitzadora fa que la Llei dissenyi un Registre Civil únic per a tot Espanya, informatitzat i accessible electrònicament.

El Registre Civil es configura com una base de dades única que permet compaginar la unitat de la informació amb la gestió territorialitzada i la universalitat en l'accés. Aquest salt conceptual, que implica la superació del Registre físicament articulat en llibres custodiats a oficines distribuïdes per tot Espanya, obliga a un replantejament de tota la seva estructura organitzativa, que ara ha de tenir per objectiu principal eximir el ciutadà de la càrrega d'haver d'acudir presencialment a les oficines del Registre.

Un Registre Civil electrònic exigeix una estructura organitzativa ben diferent de l'actual. Estructura que, a més, ha de tenir present les comunitats autònomes.

A tot això es dedica el títol III d'aquesta Llei, el qual preveu una organització del Registre Civil molt més senzilla que l'anterior, de manera que es diferencia entre oficines generals, oficina central i oficines consulars, dotades de funcions i competències pròpies, encara que depenent de la Direcció General dels Registres i del Notariat com a centre superior directiu, consultiu i responsable últim del Registre Civil.

Existeix una oficina general per cada comunitat o ciutat autònoma i una altra més per cada 500.000 habitants, al capdavant de la qual hi ha un encarregat a qui se li assignen les funcions de recepció de declaracions i sol·licituds, la tramitació i resolució d'expedients, la pràctica d'inscripcions i, si s'escau, l'expedició de certificacions. A l'oficina central li correspon, entre altres funcions, practicar les inscripcions derivades de resolucions dictades per la Direcció General dels Registres i del Notariat en els expedients que són de la seva competència. Quant a les oficines consulars, el seu règim jurídic no difereix substancialment del vigent.

La unitat d'actuació queda garantida mitjançant el caràcter vinculant de les instruccions, resolucions i circulars de la Direcció General dels Registres i del Notariat, així com per l'establiment d'un sistema de recursos que segueix les regles generals de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, amb la previsió expressa d'un recurs davant aquesta Direcció General.

### IV

La Llei concep el Registre Civil com un registre electrònic, en el qual es practiquen assentaments informàtics, que organitza la publicitat i dona fe dels fets i actes de l'estat civil. Des d'aquesta concepció s'incorpora l'ús de les noves tecnologies i de la signatura electrònica.

El règim de la publicitat del Registre Civil s'articula a partir de dos instruments: la certificació electrònica i l'accés de l'Administració, en l'exercici de les seves funcions públiques, a la informació registral. Aquest últim es concep com l'instrument preferent de publicitat, de manera que només en casos excepcionals el ciutadà ha de presentar certificacions de dades del Registre Civil.

El caràcter electrònic del Registre Civil no significa alterar la garantia de privacitat de les dades que conté. Encara que el Registre Civil està exclòs de l'àmbit d'aplicació de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, es presta una protecció especial a les dades, mentre continguin informació que afecta l'esfera de la intimitat de la persona. El fet rellevant és que les dades protegides només pertanyen al seu titular i a ell li correspon autoritzar que siguin facilitades a tercers.

## V

En relació amb els aspectes substantius de la Llei, mereix una menció especial el títol VI, relatiu a fets i actes inscripibles. Respecte de la inscripció de naixement, es mantenen els criteris generals i es preveu la remissió de les dades del nadó a través d'un document oficial per part dels responsables dels centres sanitaris. A cada nadó se li obre un registre individual i se li assigna un codi personal.

El nom i cognoms es configura com un element d'identitat del nadó derivat del dret de la personalitat i com a tal s'incorpora a la inscripció de naixement. Amb la finalitat d'avançar en la igualtat de gènere, es prescindeix de la prevalença històrica del cognom patern davant del matern i es permet que els dos progenitors siguin els que decideixin l'ordre dels cognoms. Igualment, se sistematitza i s'agilita el procediment de canvi de noms i cognoms i se sotmet, com a regla general, a la competència de l'encarregat del Registre Civil. Quant a la filiació, s'elimina tota referència a la no matrimonial, amb equiparació plena a la matrimonial.

La instrucció de l'expedient matrimonial i la celebració del matrimoni competeix els ajuntaments, els quals han de remetre d'ofici la documentació preceptiva al Registre Civil. Els cònsols autoritzen, celebren i inscriuen els matrimonis d'espanyols a l'estranger. No es modifica la comunicació al Registre Civil dels matrimonis celebrats en forma religiosa.

De manera similar a la del naixement es regula la inscripció de la defunció mitjançant la remissió del document oficial, acompanyat d'un informe mèdic, per part dels centres sanitaris. Es manté el requisit de la pràctica prèvia de la inscripció de mort per dur a terme la inhumació o incineració.

La descentralització introduïda per la Constitució de 1978 és present, no només des del punt de vista territorial, sinó també des de la perspectiva de la distribució de competències. Així, es preveu l'accés al Registre Civil d'actes regulats en alguns drets civils especials com ara, per exemple, les autotuteles, apoderaments preventius o especialitats en matèria de règim econòmic del matrimoni. Igualment, es preveu la utilització de les llengües cooficials, tant en la inscripció com en l'expedició de certificacions. A més, la Llei garanteix la coexistència adequada de la competència estatal sobre Registre Civil i les de caràcter executiu que corresponen a les comunitats autònomes.

## VI

La normativa de dret internacional privat la conté el títol X de la Llei amb una actualització de les solucions jurídiques influïdes per l'avanç de la legislació europea i la importància creixent de l'element estranger amb accés al Registre Civil. La coherència del model exigeix sobre això que es mantingui la unitat, dins de les particularitats inherents a cada sector.

Una de les novetats més grans se centra en la inscripció de documents judicials estrangers. D'aquesta manera, es permet no només la inscripció previ exequàtur sinó també la possibilitat que l'encarregat del Registre Civil realitzi la inscripció després de dur a terme un reconeixement incidental.

La complexitat inherent a les situacions internacionals justifica que la inscripció de documents estrangers judicials i no judicials, així com de certificacions estrangeres, correspongui amb caràcter exclusiu a l'Oficina Central del Registre. L'Oficina Central es configura a més com l'autoritat encarregada en matèria de cooperació internacional en totes les matèries sotmeses a la Llei.

## VII

L'articulat es completa amb disposicions addicionals, transitòries i finals, així com amb una disposició derogatòria.

Es deroga la Llei de Registre Civil de 8 de juny de 1957, que, no obstant això, se segueix aplicant fins que quedi extingit el complex règim transitori que preveu la Llei. D'aquesta manera, es preveu un règim d'incorporació progressiva dels registres individuals i es mantenen temporalment els efectes que l'ordenament vigent atribueix al llibre de família. Igualment, es deroguen expressament els preceptes del Codi civil que són incompatibles amb les previsions d'aquesta Llei.

En efecte, atès que es prescindeix del llibre de família –que perd sentit dins del model modern que s'ha configurat en aquesta Llei– s'ha previst que en cada registre individual consti un full o extracte on figurin les dades personals de la vida de l'individu. Conseqüentment amb aquest disseny del full individual, i en la recerca de més simplicitat i eficiència del sistema, la Llei distingeix entre les inscripcions, les anotacions registrals i, finalment, l'assentament de cancel·lació.

Es modifica la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, amb la finalitat de determinar l'òrgan judicial i el procediment per conèixer dels recursos davant de les resolucions de la Direcció General dels Registres i del Notariat en matèria d'estat civil. Aquestes previsions no són aplicables als recursos davant de resolucions relatives a l'adquisició de nacionalitat per residència, la regulació i competència judicial dels quals no es modifica.

La desjudicialització del Registre Civil imposa la derogació de l'article 86 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial –que es porta a terme a través de llei orgànica complementària–, i del que preveu la Llei 38/1998, de 28 de desembre, de planta i demarcació judicial, respecte als registres civils.

La complexitat de la Llei i el canvi radical respecte al model anterior aconsellen un termini extens de *vacatio legis*, que s'ha fixat en tres anys, per permetre la posada en marxa progressiva del model nou, i evitar disfuncions en el tractament de la informació registral i la implementació de la nova estructura organitzativa.

## TÍTOL I

**El Registre Civil. Disposicions generals**

## CAPÍTOL PRIMER

**Naturalesa, contingut i competències del Registre Civil****Article 1. Objecte de la Llei.**

Aquesta Llei té per objecte l'ordenació jurídica del Registre Civil.

En particular, té com a finalitat regular l'organització, la direcció i el funcionament del Registre Civil, l'accés dels fets i actes que s'hi fan constar i la publicitat i els efectes que s'atorguen al seu contingut.

**Article 2. Naturalesa i contingut del Registre Civil.**

1. El Registre Civil és un registre públic dependent del Ministeri de Justícia. Tots els assumptes referents al Registre Civil estan encomanats a la Direcció General dels Registres i del Notariat.

Els encarregats del Registre Civil han de complir les ordres, instruccions, resolucions i circulars del Ministeri de Justícia i de la Direcció General dels Registres i del Notariat.

2. El Registre Civil té per objecte fer constar oficialment els fets i actes que es refereixen a l'estat civil de les persones i els altres que determini aquesta Llei.

3. El contingut del Registre Civil està integrat pel conjunt de registres individuals de les persones físiques i per la resta de les inscripcions que s'hi practiquin de conformitat amb el que preveu aquesta Llei.

#### Article 3. *Elements definitoris del Registre Civil.*

1. El Registre Civil és únic per a tot Espanya.
2. El Registre Civil és electrònic. Les dades són objecte de tractament automatitzat i s'integren en una base de dades única l'estructura, organització i funcionament de la qual és competència del Ministeri de Justícia de conformitat amb aquesta Llei i les seves normes de desplegament.
3. Són aplicables al Registre Civil les mesures de seguretat que estableix la normativa vigent en matèria de protecció de dades de caràcter personal.

#### Article 4. *Fets i actes inscriptibles.*

Tenen accés al Registre Civil els fets i actes que es refereixen a la identitat, estat civil i altres circumstàncies de la persona. Són, per tant, inscriptibles:

- 1r. El naixement.
- 2n. La filiació.
- 3r. El nom i els cognoms i els seus canvis.
- 4t. El sexe i el canvi de sexe.
- 5è. La nacionalitat i el veïnatge civil.
- 6è. L'emancipació i el benefici de la majoria d'edat.
- 7è. El matrimoni. La separació, nul·litat i divorci.
- 8è. El règim econòmic matrimonial legal o pactat.
- 9è. Les relacions paternofilials i les seves modificacions.
- 10è. La modificació judicial de la capacitat de les persones, així com la que derivi de la declaració de concurs de les persones físiques.
- 11è. La tutela, la curatela i altres representacions legals i les seves modificacions.
- 12è. Els actes relatius a la constitució i el règim del patrimoni protegit de les persones amb discapacitat.
- 13è. L'autotutela i els apoderaments preventius.
- 14è. Les declaracions d'absència i mort.
- 15è. La defunció.

#### Article 5. *Registre individual.*

1. Cada persona té un registre individual en el qual consten els fets i actes relatius a la identitat, estat civil i altres circumstàncies en els termes d'aquesta Llei.
2. El registre individual s'obre amb la inscripció de naixement o amb el primer assentament que es practiqui.
3. En aquest registre s'inscriuen o s'anoten, continuadament, successivament i cronològicament, tots els fets i actes que tinguin accés al Registre Civil.

#### Article 6. *Codi personal.*

A cada registre individual obert amb la primera inscripció que es practiqui se li assigna un codi personal constituït per la seqüència alfanumèrica que atribueixi el sistema informàtic vigent per al document nacional d'identitat.

#### Article 7. *Signatura electrònica.*

1. Els encarregats de les oficines del Registre Civil disposen de signatura electrònica reconeguda. Mitjançant aquesta signatura es practiquen els assentaments del Registre Civil i les certificacions que s'expedeixin del seu contingut.

2. Els ciutadans poden accedir als serveis del Registre Civil mitjançant signatura electrònica, d'acord amb el que disposa la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics.

*Article 8. Comunicació entre les oficines del Registre Civil i amb les administracions públiques.*

1. Les oficines del Registre Civil es comuniquen entre si a través de mitjans electrònics.

2. Totes les administracions i els funcionaris públics, en l'exercici de les seves competències i sota la seva responsabilitat, tenen accés a les dades que constin en el Registre Civil únic amb les excepcions relatives a les dades especialment protegides que preveu aquesta Llei. Aquest accés s'efectua igualment mitjançant procediments electrònics amb els requisits i les prescripcions tècniques que s'estableixin dins de l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat i de l'Esquema Nacional de Seguretat.

*Article 9. Competències generals del Registre Civil.*

En el Registre Civil consten els fets i actes inscriptibles que afecten els espanyols i els referits a estrangers, esdevinguts al territori espanyol.

Igualment, s'hi inscriuen els fets i actes que hagin tingut lloc fora d'Espanya, quan les inscripcions corresponents siguin exigides pel dret espanyol.

*Article 10. Regles de competència.*

1. La sol·licitud d'inscripció i la pràctica de la inscripció es poden efectuar en qualsevol de les oficines generals del Registre Civil amb independència del lloc on es produeixin els fets o actes inscriptibles. Si es produeixen a l'estranger, la inscripció s'ha de sol·licitar i, si s'escau, s'ha de practicar a l'oficina consular de la circumscripció corresponent. En aquest últim cas, la inscripció també es pot sol·licitar i practicar a qualsevol de les oficines generals.

2. Els ciutadans poden sol·licitar a qualsevol de les oficines generals o consulars del Registre Civil o per mitjans electrònics l'accés a la informació que hi figura a través dels mitjans de publicitat que preveu aquesta Llei.

## CAPÍTOL SEGON

### Drets i deures davant el Registre Civil

*Article 11. Drets davant el Registre Civil.*

Són drets de les persones davant el Registre Civil:

a) El dret a un nom i a ser inscrit mitjançant l'obertura d'un registre individual i l'assignació d'un codi personal.

b) El dret a la inscripció dels fets i actes que es refereixen a la seva identitat, estat civil i altres circumstàncies personals que la Llei prevegi.

c) El dret a accedir a la informació que sol·liciti sobre el contingut del Registre, amb les limitacions que preveu aquesta Llei.

d) El dret a obtenir certificacions.

e) El dret a la intimitat en relació amb dades especialment protegides sotmeses a règim de publicitat restringida.

f) El dret a accedir als serveis del Registre Civil a qualsevol de les oficines generals o consulars del Registre Civil.

g) El dret a utilitzar davant el Registre Civil qualsevol de les llengües oficials al lloc on radiqui l'oficina.

h) El dret a la igualtat de gènere i al ple reconeixement del principi d'igualtat, en totes les seves manifestacions, en matèria de dret del registre civil.

i) El dret a promoure la inscripció de determinats fets i actes dirigits a la protecció dels menors, persones amb capacitat modificada judicialment, persones amb discapacitat i persones grans.

j) El dret a promoure la rectificació o modificació dels assentaments registrals en els casos legalment o reglamentàriament previstos.

k) El dret a interposar recursos en els termes que preveu aquesta Llei.

l) El dret a accedir als serveis del Registre Civil amb garantia dels principis d'accessibilitat universal i disseny per a totes les persones.

## Article 12. *Deures davant el Registre Civil.*

Són deures de les persones davant el Registre Civil:

a) El deure de promoure la pràctica dels assentaments registrals en els casos que preveu aquesta Llei.

b) El deure d'instar la inscripció quan tingui caràcter constitutiu en els casos legalment previstos.

c) El deure de comunicar els fets i actes inscripcionables de conformitat amb el que preveu aquesta Llei.

d) El deure de presentar la documentació necessària quan les dades corresponents no estiguin en poder de les administracions públiques.

e) El deure de subministrar dades veraces i exactes en les sol·licituds d'inscripció o en compliment dels deures als quals es refereixen els números anteriors.

f) El deure de cooperar en el bon funcionament del Registre Civil com a servei públic.

## TÍTOL II

### Principis de funcionament del Registre Civil

#### Article 13. *Principi de legalitat.*

Els encarregats del Registre Civil comproven d'ofici la realitat i legalitat dels fets i actes que s'hi pretén inscriure, segons resulti dels documents que els acreditin i certifiquin, i examinen en tot cas la legalitat i exactitud d'aquests documents.

#### Article 14. *Principi d'oficialitat.*

Els encarregats del Registre Civil han de practicar la inscripció oportuna quan tinguin en el seu poder els títols necessaris.

Les persones físiques i jurídiques i els organismes i institucions públiques que estiguin obligats a promoure les inscripcions han de facilitar als encarregats del Registre Civil les dades i informació necessaris per practicar-les.

#### Article 15. *Principi de publicitat.*

1. Els ciutadans han de tenir accés lliure a les dades que figurin en el seu registre individual.

2. El Registre Civil és públic. Les administracions i els funcionaris públics, per exercir les seves funcions i sota la seva responsabilitat, poden accedir a les dades que conté el Registre Civil.

3. També es pot obtenir informació registral, pels mitjans de publicitat que preveuen els articles 80 i següents d'aquesta Llei, quan es refereixin a una persona diferent del sol·licitant, sempre que consti la identitat del sol·licitant i hi hagi un interès legítim.

4. Queden exceptuades del règim general de publicitat les dades especialment protegides, que estan sotmeses al sistema d'accés restringit al qual es refereixen els articles 83 i 84 de aquesta Llei.

Article 16. *Presumpció d'exactitud.*

1. Els encarregats del Registre Civil estan obligats a vetllar per la concordança entre les dades inscrites i la realitat extraregstral.
2. Es presumeix que els fets inscrits existeixen i els actes són vàlids i exactes mentre l'assentament corresponent no sigui rectificat o cancel·lat de la manera que preveu la Llei.
3. Quan s'impugnin judicialment els actes i fets inscrits en el Registre Civil, s'ha d'instar la rectificació de l'assentament corresponent.

Article 17. *Eficàcia probatòria de la inscripció.*

1. La inscripció en el Registre Civil constitueix la prova plena dels fets inscrits.
2. Només en els casos de falta d'inscripció o en què no sigui possible certificar l'assentament, s'han d'admetre altres mitjans de prova.

En el primer cas, és requisit indispensable per admetre'ls l'acreditació que prèviament o simultàniament s'ha instat la inscripció omesa o la reconstrucció de l'assentament, i no la mera sol·licitud.

Article 18. *Eficàcia constitutiva de la inscripció en el Registre Civil.*

La inscripció en el Registre Civil només té eficàcia constitutiva en els casos que preveu la Llei.

Article 19. *Presumpció d'integritat. Principi d'inoposabilitat.*

1. El contingut del Registre Civil es presumeix íntegre respecte dels fets i actes inscrits.
2. En els casos legalment previstos, els fets i actes inscripcionals de conformitat amb les prescripcions d'aquesta Llei són oposables a tercers des que accedeixin al Registre Civil.

### TÍTOL III

#### **Estructura i dependència del Registre Civil**

#### CAPÍTOL PRIMER

#### **Oficines del Registre Civil**

Article 20. *Estructura del Registre Civil.*

1. El Registre Civil depèn del Ministeri de Justícia i s'organitza en:
  - 1r. Oficina Central.
  - 2n. Oficines generals.
  - 3r. Oficines consulars.
2. Les inscripcions i altres assentaments registrals els practiquen els encarregats de les oficines del Registre Civil.

Sota la seva responsabilitat i en els termes i amb els límits que es determinin per reglament, l'encarregat pot delegar funcions en el personal al servei de l'oficina del Registre Civil.
3. Els ciutadans poden presentar la sol·licitud i la documentació requerida davant de qualsevol oficina del Registre Civil o remetre-la electrònicament. Igualment, poden presentar als ajuntaments la sol·licitud i la documentació necessària per a les actuacions davant el Registre Civil.



Article 21. *Oficina Central del Registre Civil.*

1. El Ministeri de Justícia designa els encarregats de l'Oficina Central del Registre Civil.
2. L'Oficina Central del Registre Civil exerceix les funcions següents:
  - 1a. Practicar les inscripcions que derivin de resolucions dictades per la Direcció General dels Registres i del Notariat, referides a fets o actes susceptibles d'inscripció en el Registre Civil.
  - 2a. Practicar la inscripció dels documents autèntics estrangers judicials i extrajudicials i certificacions d'assentaments estesos en registres estrangers.
  - 3a. Practicar la inscripció de mort de les persones de nacionalitat estrangera al servei de les Forces Armades i de les forces i cossos de seguretat, sempre que aquesta mort hagi ocorregut durant una missió o operació fora d'Espanya i que el sistema registral de l'Estat on es va produir el fet no practiqués la inscripció pertinent. El que s'ha esmentat és sense perjudici de traslladar la inscripció realitzada al Registre de l'Estat del qual sigui nacional la persona morta.
  - 4a. També du a terme totes les funcions que li siguin atribuïdes per les lleis.
3. L'Oficina Central és l'autoritat encarregada en matèria de cooperació internacional sobre registre civil en els termes previstos pels instruments internacionals aplicables a Espanya i aquesta Llei.

Article 22. *Oficines generals del Registre Civil.*

1. A cada comunitat autònoma o ciutat amb estatut d'autonomia s'ubica almenys una oficina general del Registre Civil. El Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes amb competències executives en la matèria poden crear als seus àmbits territorials respectius, a més, una oficina general del Registre Civil per cada 500.000 habitants.

Excepcionalment, per raó de la distribució singular de la població o per les característiques del territori, es poden crear tres oficines generals més a cada comunitat autònoma.

Tenint en compte les dificultats d'accés derivades del caràcter insular dels seus territoris, Canàries i Balears han de tenir en tot cas almenys una oficina general del Registre Civil a cadascuna de les illes on hi hagi un Registre Civil quan entri en vigor aquesta Llei.
2. Al capdavant de cada oficina general del Registre Civil hi ha un encarregat del Registre Civil, que exerceix les seves funcions sota la dependència de la Direcció General dels Registres i del Notariat. Excepcionalment i, per necessitats del servei, es pot designar més d'un encarregat.
3. Correspon al Ministeri de Justícia i a les comunitats autònomes amb competències executives en la matèria designar els encarregats de les oficines generals del Registre Civil als seus àmbits territorials respectius.
4. Són funcions de les oficines generals del Registre Civil:
  - 1a. Rebre i documentar declaracions de coneixement i de voluntat en matèries pròpies de la seva competència, així com expedir certificacions.
  - 2a. Rebre per via electrònica o presencial sol·licituds o formularis, així com altres documents que serveixin de títol per practicar un assentament en el Registre Civil.
  - 3a. Tramitar els expedients de Registre Civil que els atribueixi l'ordenament jurídic i emetre'n resolució.
  - 4a. Practicar les inscripcions i altres assentaments de la seva competència.
  - 5a. Expedir certificacions dels assentaments registrals.
  - 6a. Qualsevol altres que determini la Direcció General dels Registres i del Notariat.

Article 23. *Oficines consulars del Registre Civil.*

Les oficines consulars del Registre Civil són a càrrec dels cònsols d'Espanya o, si s'escau, dels funcionaris diplomàtics encarregats de les seccions consulars de la missió diplomàtica.

Article 24. *Funcions de les oficines consulars del Registre Civil.*

Són funcions dels registres consulars:

1a. Inscriure els fets i actes relatius a espanyols esdevinguts en la seva circumscripció consular, així com els documents estrangers judicials i no judicials i certificacions de registres civils estrangers que serveixin de títol per practicar la inscripció.

2a. Expedir certificacions dels assentaments registrals.

3a. Rebre i documentar declaracions de coneixement i de voluntat en matèries pròpies de la seva competència.

4a. Instruir l'expedient previ de matrimoni, així com expedir els certificats de capacitat necessaris per celebrar-lo a l'estranger.

5a. Comunicar a la Direcció General dels Registres i del Notariat la legislació estrangera vigent en matèria vinculada a l'estat civil de les persones.

## CAPÍTOL SEGON

### **La Direcció General dels Registres i del Notariat**

Article 25. *La Direcció General dels Registres i del Notariat.*

La Direcció General dels Registres i del Notariat és el centre directiu i consultiu del Registre Civil d'Espanya.

Article 26. *Funcions de la Direcció General dels Registres i del Notariat en el Registre Civil.*

En matèria de registre civil, són funcions de la Direcció General dels Registres i del Notariat les següents:

1a. Promoure l'elaboració de disposicions de caràcter general.

2a. Dictar les instruccions, resolucions i circulars que consideri escaients en els assumptes de la seva competència, que tenen caràcter vinculant.

3a. Supervisar i coordinar el compliment de les normes registrals per part de l'encarregat i la resta de personal al servei de les oficines del Registre Civil.

4a. Resoldre sobre els recursos legalment previstos i atendre les consultes que es plantegin sobre la interpretació i execució de la legislació en matèria de registre civil.

5a. Resoldre sobre els expedients de la seva competència en matèria de registre civil.

6a. Ordenar la planificació estratègica, i coordinar les actuacions en aquesta matèria amb altres administracions i institucions públiques o privades.

7a. Implantar i elaborar programes de qualitat del servei públic que presta el Registre Civil.

8a. Qualsevol altres que li atribueixin les lleis.

## TÍTOL IV

### Títols que accedeixen al Registre Civil. Control de legalitat

#### CAPÍTOL PRIMER

##### Títols que accedeixen al Registre Civil

###### Article 27. *Documents autèntics per practicar inscripcions.*

1. El document autèntic, sigui original o testimoni, sigui judicial, administratiu, notarial o registral, és títol suficient per inscriure el fet o acte que accedeix al Registre Civil.

També és títol suficient per practicar la inscripció el document estranger que compleixi els requisits que estableixen els articles 96 i 97 de aquesta Llei.

2. Les resolucions judicials fermes són títols suficients per inscriure el fet o acte que constitueixen o declaren. Si contradiuen fets inscrits, s'ha de practicar la rectificació corresponent.

3. Els documents als quals es refereixen els dos apartats anteriors es poden presentar en qualsevol suport, inclòs l'electrònic, sempre que compleixin els requisits, el format i l'eficàcia previstos en les normes reguladores respectives.

4. Els documents presentats a les oficines del Registre Civil i als ajuntaments s'han de custodiar i s'han de conservar en els termes que estableix la normativa reguladora d'aquesta matèria per a les administracions públiques.

###### Article 28. *Certificacions de registres estrangers.*

Per practicar inscripcions sense expedient, en virtut d'una certificació de registre estranger, és necessari complir els requisits que estableix la normativa aplicable perquè tingui eficàcia a Espanya.

###### Article 29. *Declaracions de les persones obligades.*

1. Les declaracions en virtut de les quals s'hagin de practicar els assentaments es consignen en una acta signada pel funcionari competent de l'oficina general o consular i pels declarants, o bé mitjançant la formalització del formulari oficialment aprovat.

2. La verificació de les declaracions comprèn la capacitat i identitat del declarant.

#### CAPÍTOL SEGON

##### Control de legalitat

###### Article 30. *Control de legalitat dels documents.*

1. Els obligats a promoure la inscripció només han d'aportar els documents exigits per la Llei quan les dades que hi figuren incorporades no constin en el Registre Civil o no les puguin facilitar altres administracions o funcionaris públics.

2. L'encarregat de l'Oficina del Registre Civil davant el qual se sol·licita la inscripció ha de controlar la legalitat de les formes extrínseques del document, la validesa dels actes i la realitat dels fets que hi figuren.

La qualificació de les sentències i resolucions judicials ha de recaure sobre la competència i classe del procediment seguit, les formalitats extrínseques dels documents presentats i els assentaments del mateix Registre.

3. Si l'encarregat de l'Oficina del Registre Civil té dubtes fundats sobre la legalitat dels documents, sobre la veracitat dels fets o sobre l'exactitud de les declaracions, ha de realitzar abans d'estendre la inscripció, i en el termini de deu dies, les comprovacions oportunes.

Si de la verificació dels documents i les declaracions efectuades es dedueix una contradicció essencial entre el Registre i la realitat, l'encarregat del Registre Civil ho ha de posar en coneixement del ministeri fiscal i advertir-ho als interessats.

Article 31. *Examen de les sol·licituds d'inscripció i de les declaracions.*

En l'examen de les sol·licituds i de les declaracions que es formulin, l'oficina consular o general del Registre Civil verifica la identitat i capacitat dels sol·licitants o declarants i, si s'escau, comprova l'autenticitat de la signatura.

Article 32. *Constància de sol·licituds i declaracions efectuades a les oficines del Registre Civil.*

1. Les sol·licituds i declaracions que formulin els ciutadans a través de qualsevol dels mitjans que preveu aquesta Llei davant les oficines del Registre Civil queden degudament registrades en la forma que es determini per reglament.

En tot cas, ha de quedar constància de la identitat i domicili del sol·licitant o declarant, del document nacional d'identitat o número d'identificació de l'estranger, de la data en la qual s'ha formulat la sol·licitud o declaració, del contingut d'aquesta i de l'actuació del funcionari de l'oficina a la qual s'hagi adreçat.

2. A aquesta informació han d'accedir totes les oficines del Registre Civil, que han de denegar a l'interessat la inscripció sol·licitada o la recepció de la declaració sobre la qual el funcionari o funcionaris competents d'una oficina que ja s'ha pronunciat o ha estat requerida per fer-ho.

## TÍTOL V

### Els assentaments registrals

#### CAPÍTOL PRIMER

##### Competència per efectuar els assentaments

Article 33. *Regla general per a la pràctica dels assentaments.*

1. L'encarregat de l'Oficina del Registre Civil davant el qual es presenti el títol o es formuli la declaració practica els assentaments corresponents d'ofici o dicta resolució en què els denega en el termini de cinc dies. La inscripció de la defunció, si no hi ha obstacle legal, es practica el mateix dia de la presentació de la documentació. A les oficines consulars del Registre Civil, per a les inscripcions referents a nacionalitat i matrimoni, els assentaments es practiquen en el termini més breu possible.

2. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, l'encarregat de l'Oficina Central practica els assentaments als quals donin lloc les resolucions dictades en els expedients per a la tramitació i resolució dels quals sigui competent el Ministeri de Justícia.

Article 34. *Assentaments de resolucions judicials.*

El secretari judicial de l'òrgan que hagi dictat una resolució que tingui un contingut que hagi de causar un assentament en el Registre Civil, perquè afecta l'estat civil de les persones, ha de remetre per mitjans electrònics a l'oficina del Registre Civil el testimoni de la resolució judicial esmentada.

Article 35. *Inscripció de documents notarials.*

Els notaris, dins del seu àmbit de competències, remeten per mitjans electrònics a l'oficina general del Registre Civil els documents públics que donin lloc a assentament en el Registre Civil.

## CAPÍTOL SEGON

### Regles generals per a la pràctica d'assentaments

#### Article 36. *Assentaments electrònics.*

1. En el Registre Civil tots els assentaments s'estenen en suport i format electrònic. Aquests assentaments s'han d'ajustar als models aprovats per la Direcció General dels Registres i del Notariat.

2. En circumstàncies excepcionals i quan no sigui possible practicar assentaments electrònics, l'assentament es pot efectuar en suport de paper. En aquest cas, s'ha de traslladar al format electrònic com més ràpidament millor.

3. Els assentaments en el Registre Civil s'han d'arxivar en un registre electrònic de seguretat després de tancar-los.

#### Article 37. *Llengües oficials.*

Els ciutadans que instin la inscripció d'un fet o acte en el Registre Civil poden sol·licitar que la inscripció es practiqui en qualsevol de les llengües oficials del lloc on radiqui l'oficina general del Registre Civil.

## CAPÍTOL TERCER

### Classes d'assentaments

#### Article 38. *Classes d'assentaments.*

Els assentaments del Registre Civil són les inscripcions, les anotacions i les cancel·lacions.

#### Article 39. *Inscripcions.*

1. La inscripció és la modalitat d'assentament a través de la qual accedeixen al Registre Civil els fets i actes relatius a l'estat civil de les persones i els altres que determina aquesta Llei.

2. Els efectes de la inscripció són els que preveuen els articles 17 i 18 de aquesta Llei.

#### Article 40. *Anotacions registrals.*

1. Les anotacions registrals són la modalitat d'assentament que en cap cas té el valor probatori que proporciona la inscripció. Tenen un valor merament informatiu, llevat dels casos en què la Llei els atribueixi valor de presumpció.

2. Les anotacions registrals s'estenen a petició del ministeri fiscal o de qualsevol interessat.

3. Poden ser objecte d'anotació els fets i actes següents:

1r. El procediment judicial, administratiu o registral en tràmit que pugui afectar el contingut del Registre Civil.

2n. El fet la inscripció del qual no es pugui estendre perquè no és, en algun dels seus aspectes, legalment acreditat.

3r. Les declaracions amb valor de presumpció.

4t. El fet o acte relatiu a espanyols o ocorregut a Espanya que afecti el seu estat civil, segons la llei estrangera.

5è. La sentència o resolució estrangera que afecti l'estat civil, fins que no s'obtingui l'exequàtur o el reconeixement incidental a Espanya.

6è. La sentència o resolució canònica l'execució de la qual quant a efectes civils no hagi estat decretada encara pel tribunal corresponent.

- 7è. La desaparició.
- 8è. Les actuacions tutelars i d'altres figures tuitives que preveu la Llei, en els casos que es determinin per reglament.
- 9è. L'acolliment, la guarda administrativa i la guarda de fet.
- 10è. Els altres fets o actes l' anotació dels quals prevegi aquesta Llei o una altra llei.

#### Article 41. *Cancel·lacions.*

Els assentaments de cancel·lació deixen sense eficàcia, total o parcial, l'assentament registral de qualsevol classe per nul·litat de l'assentament mateix, per ineficàcia o inexistència del fet o de l'acte o per qualsevol altra causa establerta per la llei.

La cancel·lació es practica en virtut de títol adequat, ja sigui d'ofici o a sol·licitud de l'interessat.

## CAPÍTOL QUART

### Promoció de la inscripció i d'altres assentaments

#### Article 42. *Persones obligades a promoure la inscripció.*

- 1. Estan obligats a promoure sense demora la inscripció:
  - 1r. Els designats en cada cas per la llei.
  - 2n. Aquells als qui es refereix el fet inscripció, els seus hereus o representants legals.
  - 3r. El ministeri fiscal en l'exercici de les seves funcions d'acord amb les previsions d'aquesta Llei.
- 2. Les autoritats i els funcionaris no compresos en el número anterior als quals constin per raó dels seus càrrecs els fets no inscrits estan obligats a comunicar-los al ministeri fiscal.

#### Article 43. *Comunicació de fets i actes al Registre Civil.*

Les persones obligades a promoure la inscripció han de comunicar els fets i actes inscripció, bé mitjançant la presentació dels formularis oficials degudament emplenats, bé mitjançant la remissió per mitjans electrònics en la forma que es determini per reglament, i hi han d'adjuntar els documents acreditatius que en cada cas s'estableixi.

També és procedent la inscripció a instància de qualsevol persona que presenti un títol suficient.

## TÍTOL VI

### Fets i actes inscripció

## CAPÍTOL PRIMER

### Inscripció de naixement

#### *Secció 1a. Fet inscripció i persones obligades a promoure la inscripció*

#### Article 44. *Inscripció de naixement i filiació.*

- 1. Són inscripció els naixements de les persones, de conformitat amb el que preveu l'article 30 del Codi civil.

2. La inscripció fa fe del fet, data, hora i lloc del naixement, la identitat, el sexe i, si s'escau, la filiació de l'inscrit.

3. La inscripció de naixement es practica en virtut de declaració formulada en un document oficial degudament signat pel declarant o els declarants, acompanyada de l'informe facultatiu. Si no n'hi ha, s'ha d'aportar la documentació acreditativa en els termes que es determinin per reglament.

L'encarregat de l'oficina general o consular, una vegada rebuda i examinada la documentació, practica immediatament la inscripció de naixement. Aquesta inscripció determina l'obertura d'un registre individual nou, al qual s'assigna un codi personal en els termes que preveu l'article 6 de aquesta Llei.

4. No consta la filiació paterna en els casos en què es constati que la mare té vincle matrimonial amb una persona diferent de la que figura en la declaració o en què sigui aplicable la presumpció que preveu l'article 116 del Codi civil. En aquests casos, es practica la inscripció de naixement de manera immediata i s'obre un expedient registral.

En els casos de filiació adoptiva, es fa constar la resolució judicial que constitueixi l'adopció, que queda sotmesa al règim de publicitat restringida que preveu aquesta Llei.

5. Una vegada practicada la inscripció, l'encarregat expedeix una certificació literal de la inscripció de naixement i la remet al domicili assenyalat amb aquesta finalitat pel declarant o declarants.

#### Article 45. *Obligats a promoure la inscripció de naixement.*

Estan obligats a promoure la inscripció de naixement:

- 1r. La direcció d'hospitals, clíniques i establiments sanitaris.
- 2n. El personal mèdic o sanitari que hagi atès el part, quan el part hagi tingut lloc fora d'establiment sanitari.
- 3r. El pare.
- 4t. La mare.
- 5è. El parent més pròxim o, si no, qualsevol persona major d'edat present al lloc del part en el moment de produir-se.

#### Article 46. *Comunicació del naixement per part dels centres sanitaris.*

La direcció d'hospitals, clíniques i establiments sanitaris ha de comunicar en el termini de vint-i-quatre hores a l'oficina del Registre Civil que correspongui cadascun dels naixements que hagin tingut lloc al seu centre sanitari. El personal sanitari que assisteixi al naixement ha d'adoptar les cauteles necessàries per assegurar la identificació del nadó i ha d'efectuar les comprovacions que es determinin per reglament per establir-ne la filiació.

Complets els requisits per a la inscripció, la comunicació es realitza mitjançant la remissió electrònica del formulari oficial de declaració degudament formalitzat i signat pels pares.

Els signants han d'acreditar la seva identitat pels mitjans admesos en dret.

#### Article 47. *Inscripció de naixement per declaració d'altres persones obligades.*

1. Respecte dels naixements que s'hagin produït fora d'establiment sanitari, o quan per qualsevol causa no s'hagi remès el document en el termini i amb les condicions que preveu l'article anterior, els obligats a promoure la inscripció disposen d'un termini de deu dies per declarar el naixement davant l'oficina general o consular del Registre Civil.

2. La declaració s'efectua presentant el document oficial degudament formalitzat, al qual s'ha adjuntar el certificat mèdic preceptiu o, si no, el document acreditatiu en els termes que es determinin per reglament.

3. La declaració es pot efectuar presencialment a l'oficina general o consular del Registre Civil.

Article 48. *Menors abandonats i menors no inscrits.*

1. Les entitats públiques de les comunitats autònomes competents en matèria de protecció de menors han de promoure sense demora la inscripció de menors en situació de desemparament per abandonament, sigui o no sigui coneguda la filiació, així com la inscripció de la tutela administrativa que, si s'escau, assumeixin, sense perjudici de l'anotació de la guarda que hagin d'assumir.

2. El ministeri fiscal ha de promoure igualment la inscripció de menors no inscrits.

*Secció 2a. Contingut de la inscripció de naixement*

Article 49. *Contingut de la inscripció de naixement i atribució de cognoms.*

1. En la inscripció de naixement consten les dades d'identitat del nadó que consisteixen en el nom que se li imposa i els cognoms que li corresponguin segons la seva filiació. Hi consten, així mateix, el lloc, data i hora del naixement i el sexe del nadó.

2. La filiació determina els cognoms.

Si la filiació la determinen les dues línies, els progenitors han d'acordar l'ordre de transmissió del seu primer cognom respectiu, abans de la inscripció registral.

En cas de desacord o quan no s'hagin fet constar els cognoms en la sol·licitud d'inscripció, l'encarregat del Registre Civil ha de requerir els progenitors, o els qui tinguin la representació legal del menor, perquè en el termini màxim de tres dies comuniquin l'ordre de cognoms. Transcorregut el dit termini sense comunicació expressa, l'encarregat ha d'acordar l'ordre dels cognoms atenent l'interès superior del menor.

En els supòsits de naixement amb una sola filiació reconeguda, aquesta determina els cognoms. El progenitor pot determinar l'ordre dels cognoms.

L'ordre dels cognoms establert per a la primera inscripció de naixement determina l'ordre per a la inscripció dels naixements posteriors amb idèntica filiació. En aquesta primera inscripció, quan així se sol·liciti, poden constar la preposició «de» i les conjuncions «y» o «i» entre els cognoms, en els termes que preveu l'article 53 de aquesta Llei.

3. També s'incorpora a la inscripció el codi personal assignat.

4. Consten, a més, i sempre que sigui possible, les circumstàncies següents dels pares: nom i cognoms, document nacional d'identitat o número d'identificació d'estranger, lloc i data de naixement, estat, domicili i nacionalitat, així com qualsevol altra dada necessària per al compliment de l'objecte del Registre Civil al qual es refereix l'article 2 d'aquesta Llei que s'hagi inclòs en els models oficialment aprovats.

Article 50. *Dret al nom.*

1. Tota persona té dret a un nom des del seu naixement.

2. Les persones són identificades pel seu nom i cognoms.

3. L'encarregat imposa un nom i uns cognoms d'ús corrent al nadó la filiació del qual sigui desconeguda. Igualment imposa, després d'haver-los advertit i transcorregut un termini de tres dies, un nom d'ús corrent quan els obligats a fixar-lo no l'assenyalen.

4. A petició de l'interessat o del seu representant legal, l'encarregat del Registre substitueix el nom propi d'aquell pel seu equivalent en qualsevol de les llengües espanyoles.

Article 51. *Principi de lliure elecció del nom propi.*

El nom propi és elegit lliurement i només queda subjecte a les limitacions següents, que s'interpreten restrictivament:

1r. No es poden consignar més de dos noms simples o un de compost.

2n. No es poden imposar noms que siguin contraris a la dignitat de la persona ni els que facin confusa la identificació.

3r. No es pot imposar al nadó un nom que tingui un dels seus germans amb idèntics cognoms, excepte que hagi mort.



Article 52. *Canvi de nom.*

L'encarregat del Registre Civil, mitjançant procediment registral, pot autoritzar el canvi de nom prèvia declaració de l'interessat, que ha de provar l'ús habitual del nom nou, i sempre que concorrin les altres circumstàncies que exigeix la legislació del Registre Civil.

Article 53. *Canvi de cognoms mitjançant declaració de voluntat.*

L'encarregat pot autoritzar, mitjançant una declaració de voluntat de l'interessat, el canvi de cognoms en els casos següents:

- 1r. La inversió de l'ordre de cognoms.
- 2n. L'anteposició de la preposició «de» al primer cognom que sigui usualment nom propi o comenci per nom propi, així com les conjuncions «y» o «i» entre els cognoms.
- 3r. L'acomodament dels cognoms dels fills majors d'edat o emancipats al canvi de cognoms dels pares quan aquells expressament ho consentin.
- 4t. La regularització ortogràfica dels cognoms en la llengua espanyola corresponent i l'adequació gràfica a l'espanyol de la fonètica de cognoms també estrangers.
- 5è. Quan sobre la base d'una filiació rectificada amb posterioritat, el fill o els seus descendents pretenguin conservar els cognoms que feien servir abans de la rectificació. Aquesta conservació de cognoms s'ha d'instar dins dels dos mesos següents a la inscripció de la filiació nova o, si s'escau, a la majoria d'edat.

Article 54. *Canvi de cognoms mitjançant expedient.*

1. L'encarregat del Registre pot autoritzar el canvi de cognoms, previ expedient instruït en forma reglamentària.
2. Són requisits necessaris de la petició de canvi de cognoms:
  - a) Que el cognom en la forma proposada constitueixi una situació de fet, i l'interessat l'utilitzi habitualment.
  - b) Que el cognom o cognoms que s'intenten unir o modificar pertanyin legítimament al peticionari.
  - c) Que els cognoms que resultin del canvi no provenguin de la mateixa línia.

Es pot formular oposició fundada únicament en l'incompliment dels requisits exigits.

3. N'hi ha prou que concorri el requisit de l'ús habitual del cognom proposat, sense que es compleixin els requisits b) i c) de l'apartat 2, si el cognom o cognoms sol·licitats corresponen a qui tingui acollit a l'interessat, sempre que aquell o, per haver mort, els seus hereus donin el consentiment al canvi. En tot cas es requereix que, per si mateixos o els seus representants legals, estiguin d'acord amb el canvi el cònjuge i descendents del titular del cognom.

4. Per canviar o modificar un cognom contrari a la dignitat o que ocasioni inconvenients greus no és necessari que concorri l'ús habitual del cognom proposat; n'hi ha prou que es compleixin el segon i tercer requisit que preveu l'apartat 2.

Article 55. *Autorització del canvi de cognoms en circumstàncies excepcionals.*

Quan es tracti de víctimes de violència de gènere o dels seus descendents que visquin o hagin viscut en llars en les quals s'hagi produït aquesta situació, així com en els supòsits en què la urgència de la situació o les circumstàncies excepcionals ho requereixin, es pot autoritzar el canvi de cognoms per una ordre del Ministeri de Justícia, en els termes fixats per reglament.

Article 56. *Cognoms amb element estranger.*

El qui adquireix la nacionalitat espanyola conserva els cognoms que tingui en forma diferent de la legal, sempre que així ho declari en el moment d'adquirir-la o dins dels dos

mesos següents a l'adquisició o a la majoria d'edat, i que els cognoms que es pretenen conservar no resultin contraris a l'ordre públic internacional.

En cas de ciutadans espanyols que tinguin igualment la nacionalitat d'un altre Estat membre de la Unió Europea, els canvis de cognoms voluntaris efectuats de conformitat amb les regles relatives a la determinació de cognoms aplicables en aquest últim Estat es reconeixen a Espanya, excepte quan el canvi esmentat sigui contrari a l'ordre públic espanyol, o bé quan, havent estat aquest canvi resultat d'una resolució judicial, aquesta no s'hagi reconegut a Espanya.

*Article 57. Regles comunes al canvi de nom i cognoms.*

1. El canvi de cognoms afecta totes les persones subjectes a la pàtria potestat i també els altres descendents que el consentin expressament.

2. El canvi de nom i cognoms s'ha d'inscriure en el registre individual de l'interessat. Aquesta inscripció té caràcter constitutiu.

3. Els canvis assenyalats en els paràgrafs anteriors els pot sol·licitar el mateix interessat si és més gran de setze anys.

## CAPÍTOL SEGON

### Inscripcions relatives al matrimoni

*Article 58. Expedient matrimonial.*

1. La celebració del matrimoni en forma civil correspon als alcaldes o als regidors en els quals aquells deleguin.

2. La celebració del matrimoni requereix la tramitació d'un expedient en què els contraents acreditin el compliment dels requisits de capacitat i la inexistència d'impediments o la seva dispensa, d'acord amb el que preveu el Codi civil. La tramitació de l'expedient correspon al secretari de l'ajuntament, el qual pot sol·licitar els informes i practicar les diligències pertinents per apreciar la legalitat i veracitat del matrimoni.

La tramitació de l'expedient esmentat es regeix pel que disposen aquesta Llei i el reglament que la desplegui i, supletòriament, pel que disposa la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

3. L'expedient finalitza amb una resolució del secretari de l'ajuntament en la qual s'autoritzi o es denegui la celebració del matrimoni. La denegació ha de ser motivada i expressar, si s'escau, amb claredat la falta de capacitat o l'impediment en què funda la denegació.

4. Contra aquesta resolució es pot interposar recurs davant l'encarregat del Registre Civil, la resolució del qual s'ha de sotmetre al règim de recursos davant la Direcció General dels Registres i del Notariat que preveu aquesta Llei.

5. Resolt favorablement l'expedient, l'alcalde o regidor ha de celebrar el matrimoni en la forma que preveu el Codi civil i, a continuació, ha d'estendre l'acta amb la seva signatura, la dels contraents i testimonis i l'ha de remetre, preferentment per via telemàtica, al Registre Civil.

6. En el cas de matrimonis celebrats fora d'Espanya, la instrucció de l'expedient i la celebració del matrimoni, de conformitat amb les regles que estableixen els apartats anteriors, corresponen al cònsol encarregat de l'oficina consular del Registre Civil.

7. En els casos de celebració del matrimoni secret a què es refereix l'article 54 del Codi civil, la tramitació s'ha de fer de manera reservada i la inscripció s'ha de sotmetre al règim de publicitat restringida que preveuen els articles 83 i 84 d'aquesta Llei.

*Article 59. Inscripció del matrimoni.*

1. El matrimoni autoritzat i celebrat segons el procediment que preveu l'article anterior s'ha d'inscriure en els registres individuals dels contraents.

2. El matrimoni celebrat davant una autoritat estrangera accedeix al Registre Civil espanyol mitjançant la inscripció de la certificació corresponent, sempre que tingui eficàcia d'acord amb el que preveu aquesta Llei.

3. El matrimoni celebrat a Espanya en forma religiosa accedeix al Registre Civil mitjançant la inscripció de la certificació de l'església o confessió respectiva de conformitat amb el que preveu l'article 63 del Codi civil.

4. La inscripció fa fe del matrimoni i de la data i lloc en què es contreu.

#### Article 60. *Inscripció del règim econòmic del matrimoni.*

1. Al costat de la inscripció de matrimoni s'ha d'inscriure el règim econòmic matrimonial legal o pactat que regeixi el matrimoni i els pactes, les resolucions judicials o altres fets que el puguin afectar.

Sense perjudici del que preveu l'article 1333 del Codi civil, en cap cas el tercer de bona fe resulta perjudicat excepte des de la data de la inscripció del règim econòmic matrimonial o de les seves modificacions.

2. S'han d'inscriure les actes per les quals es declari la notorietat del règim econòmic matrimonial legal o pactat.

#### Article 61. *Inscripció de la separació, nul·litat i divorci.*

El secretari judicial del jutjat o tribunal que hagi dictat la resolució judicial ferma de separació, nul·litat o divorci ha de remetre per mitjans electrònics testimoni d'aquesta resolució a l'oficina del Registre Civil, la qual ha de practicar de manera immediata la inscripció corresponent. Les resolucions judicials que resolguin sobre la nul·litat, la separació i el divorci poden ser objecte d' anotació fins que adquireixin fermesa.

Les resolucions sobre dissolució de matrimoni canònic, dictades per una autoritat eclesiàstica reconeguda, s'han d'inscriure si compleixen els requisits que preveu l'ordenament jurídic.

## CAPÍTOL TERCER

### Inscripció de la defunció

#### Article 62. *Inscripció de la defunció.*

1. La inscripció en el Registre Civil de la defunció és obligatòria. La inscripció fa fe de la mort d'una persona i de la data, l'hora i el lloc en què es produeix. En la inscripció ha de figurar així mateix la identitat del mort.

2. La inscripció de la defunció s'ha de practicar en virtut d'una declaració documentada en el formulari oficial, acompanyat del certificat mèdic de la defunció. A falta de certificat, quan aquest sigui incomplet o si, segons el parer de l'encarregat, s'ha de complementar la documentació acreditativa de la defunció, es requereix dictamen mèdic del facultatiu.

3. El funcionari competent, una vegada rebuda i examinada la documentació, ha de practicar immediatament la inscripció i expedir el certificat de la defunció.

L'encarregat, una vegada practicada la inscripció, ha d'expedir la llicència per a l'enterrament o la incineració en el termini que s'estableixi per reglament.

4. La inscripció de la defunció tanca el registre individual. En cap cas es pot tornar a assignar el codi personal.

#### Article 63. *Obligats a promoure la inscripció de defunció.*

Estan obligats a promoure la inscripció de defunció:

1r La direcció d'hospitals, clíniques i establiments sanitaris on es produeixi la mort.

2n El personal mèdic que certifica la mort, quan aquesta hagi tingut lloc fora de l'establiment sanitari.

3r Els parents del difunt o la persona que aquests autoritzin.

4t El director de l'establiment, qualsevol habitant de la casa on s'hagi produït la mort o, si s'escau, l'autoritat que correspongui.

5è Qualsevol persona que tingui coneixement d'una mort ho ha de comunicar a l'autoritat competent, que està obligada a promoure la inscripció de la defunció.

**Article 64. *Comunicació de la defunció pels centres sanitaris.***

La direcció d'hospitals, clíniques i establiments sanitaris ha de comunicar a l'oficina del Registre Civil que s'assigni cadascuna de les morts que hagin tingut lloc en el seu centre sanitari. La comunicació s'ha de remetre per mitjans electrònics en el termini que s'estableixi per reglament mitjançant l'enviament del formulari oficial degudament emplenat, acompanyat del certificat mèdic.

**Article 65. *Inscripció de la defunció per declaració dels obligats.***

Respecte de les morts que s'hagin produït fora d'un establiment sanitari, els obligats a promoure la inscripció han d'informar de la defunció amb la màxima brevetat possible a l'autoritat pública, que l'ha de comunicar immediatament a l'oficina del Registre Civil.

**Article 66. *Certificat mèdic de defunció.***

En cap cas es pot efectuar la inscripció de defunció sense que s'hagi presentat davant el Registre Civil el certificat mèdic de defunció.

**Article 67. *Supòsits especials d'inscripció de la defunció.***

1. Quan el cadàver hagi desaparegut o s'hagi inhumat abans de la inscripció, és necessària una resolució judicial, un procediment registral o una ordre de l'autoritat judicial en què s'acrediti legalment la mort.

2. Si hi ha indicis de mort violenta o en qualsevol cas en què s'hagin d'incoar diligències judicials, la inscripció de la defunció no suposa per si mateixa la concessió de llicència d'enterrament o incineració. Aquesta llicència s'expedeix quan l'autoritzi l'òrgan judicial competent.

## CAPÍTOL QUART

### **Altres inscripcions**

**Article 68. *Inscripció de la nacionalitat i del veïnatge civil.***

1. L'adquisició de la nacionalitat espanyola per residència, carta de naturalesa i opció, així com la seva recuperació i les declaracions de voluntat relatives al veïnatge, s'han d'inscriure en el registre individual. Aquestes inscripcions tenen caràcter constitutiu.

No es pot inscriure la nacionalitat espanyola adquirida per qualsevol de les vies que reconeix l'ordenament jurídic si no s'ha efectuat la inscripció prèvia de naixement.

La inscripció de la pèrdua de la nacionalitat té caràcter merament declaratiu.

2. Per efectuar les inscripcions relatives a la nacionalitat i al veïnatge civil és títol suficient aquell a través del qual s'hagi reconegut la nacionalitat espanyola o el veïnatge civil que correspongui.

**Article 69. *Presumpció de nacionalitat espanyola.***

Sense perjudici del que disposa el Codi civil i mentre no consti l'estrangeria dels pares, es presumeixen espanyols els nascuts en el territori espanyol de pares també nascuts a Espanya.

La mateixa presumpció regeix per al veïnatge.

*Article 70. Emancipació i benefici de la majoria d'edat.*

1. En el registre individual s'han d'inscriure l'emancipació i el benefici de la majoria d'edat.

2. L'emancipació per concessió dels qui exerceixen la pàtria potestat s'inscriu en virtut d'una escriptura pública o per compareixença davant l'encarregat.

3. L'emancipació per concessió judicial i el benefici de la majoria d'edat s'inscriuen en virtut d'una resolució judicial.

4. L'emancipació tàcita o per vida independent es pot inscriure mitjançant l'acreditació documental de la situació d'independència i el consentiment dels qui exerceixen la pàtria potestat.

La concessió d'emancipació i l'emancipació per vida independent, així com el benefici de la majoria d'edat, no produeixen efectes davant de tercers mentre no s'inscriguin en el Registre Civil.

*Article 71. Inscripció de la pàtria potestat i les seves modificacions.*

1. Els fets que afectin les relacions paternofiliars s'han d'inscriure en el registre individual de la persona subjecta a pàtria potestat i en el del seu progenitor o en els dels seus progenitors.

Són inscriptibles les resolucions judicials que afectin la titularitat, l'exercici i les modificacions de la pàtria potestat. En particular, les que es produeixin com a conseqüència de la nul·litat, la separació i el divorci dels progenitors.

2. També s'han d'inscriure l'extinció, privació, suspensió, pròrroga i rehabilitació de la pàtria potestat.

3. En els mateixos termes s'ha d'inscriure tot allò relatiu a les figures similars o assimilables a la pàtria potestat, que siguin de dret civil propi de les comunitats autònomes.

*Article 72. Modificació judicial de la capacitat i declaració del concurs de persona física.*

1. La declaració judicial de modificació de la capacitat, així com la resolució que la deixi sense efecte o la modifiqui, s'han d'inscriure en el registre individual de l'afectat.

La inscripció de la modificació judicial de la capacitat ha d'expressar l'extensió i els límits d'aquesta, així com si la persona queda subjecta a tutela o curatela segons la resolució judicial.

2. S'han d'inscriure en el Registre Civil la declaració de concurs, la intervenció o, si s'escau, la suspensió de les facultats d'administració i disposició, així com el nomenament dels administradors concursals.

*Article 73. Inscripció de tutela, curatela i les seves modificacions.*

1. S'han d'inscriure en el registre individual de la persona amb capacitat modificada judicialment les resolucions judicials en les quals es nomeni un tutor o curador.

Així mateix, tenen accés al Registre Civil les mesures judicials sobre guarda o administració i sobre vigilància o control dels càrrecs tutelars esmentats.

2. Les resolucions esmentades només són oposables davant de tercers quan s'hagin practicat les inscripcions oportunes.

*Article 74. Inscripció de determinades representacions legals.*

1. Tenen accés al registre individual la representació de l'absent i la designació d'un administrador pel jutge en el cas que preveu l'article 299 bis del Codi civil.

2. Igualment, pot tenir accés al Registre Civil qualsevol representació que s'atorgui mitjançant un nomenament especial i compregui l'administració i guarda d'un patrimoni.

*Article 75. Inscripció de tutela automàtica o administrativa.*

S'ha d'inscriure en el registre individual del menor o de la persona amb capacitat modificada judicialment en situació de desemparament la subjecció a la tutela per l'entitat

pública a la qual, en el territori respectiu, estigui encomanada la protecció dels menors o de les persones amb capacitat modificada judicialment en els termes previstos per la legislació que resulti aplicable.

Article 76. *Inscripció d'actes relatius al patrimoni protegit de les persones amb discapacitat.*

És inscripció en el registre individual de la persona amb discapacitat el document públic o la resolució judicial relatius a la constitució i altres circumstàncies relatives al patrimoni protegit i a la designació i modificació d'administradors d'aquest patrimoni.

Article 77. *Inscripció d'autotutela i apoderaments preventius.*

És inscripció en el registre individual de l'interessat el document públic de constitució d'autotutela i l'apoderament preventiu previstos en la legislació civil.

Article 78. *Inscripcions de declaració d'absència i defunció.*

1. Les declaracions judicials d'absència i defunció s'han d'inscriure en el registre individual del declarat absent o mort.

2. En la inscripció de la declaració de defunció s'ha d'expressar la data a partir de la qual s'entén ocorreguda la mort.

## CAPÍTOL CINQUÈ

### Inscripcions en circumstàncies excepcionals

Article 79. *Inscripcions en circumstàncies excepcionals.*

Quan per circumstàncies excepcionals imputables al funcionament del Registre Civil no sigui possible practicar la inscripció, les autoritats o els funcionaris que assenyali el Reglament han d'estendre acta de naixement, matrimoni o defunció amb els requisits de l'assentament corresponent.

L'acta esmentada és títol suficient per procedir a la inscripció del fet o acte a què es refereix el paràgraf anterior amb independència del temps transcorregut des del fet i sense necessitat d'incoar un expedient d'inscripció fora de termini.

## TÍTOL VII

### Publicitat del Registre Civil

## CAPÍTOL PRIMER

### Instruments de publicitat registral

Article 80. *Mitjans de publicitat del Registre Civil.*

1. La publicitat de les dades que consten en el Registre Civil s'ha de dur a terme de les maneres següents:

1a Mitjançant l'accés de les administracions i els funcionaris públics, en l'exercici de les seves funcions i sota la seva responsabilitat, a les dades que consten en el Registre Civil.

També es pot tenir coneixement de les dades que consten en el Registre Civil mitjançant els procediments especials que acordi la Direcció General dels Registres i del Notariat, quan la informació s'hagi de subministrar de manera periòdica i automatitzada per al compliment de fins públics, o quan sigui necessària perquè les entitats de certificació regulades a la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de signatura electrònica, comprovin que

no s'ha produït l'extinció dels certificats electrònics per les causes que preveu l'article 8, apartat 1, lletra e), de la Llei esmentada.

2a Mitjançant certificació.

2. Les administracions i els funcionaris públics en l'exercici de les seves competències només poden exigir als ciutadans la presentació de certificats del Registre Civil quan les dades objecte del certificat no estiguin en poder d'aquelles, o quan sigui impossible obtenir-les directament per mitjans electrònics.

3. El que disposa aquest article s'entén sense perjudici del règim de publicitat restringida al qual es refereixen els articles 83 i 84 de la present Llei.

4. Amb caràcter excepcional i amb fins d'investigació familiar, històrica o científica, es pot autoritzar l'accés a la informació registral en els termes que s'estableixin per reglament.

**Article 81. Expedició de certificacions.**

1. Són competents per expedir certificacions de les dades que constin en els assentaments del Registre Civil els encarregats de les oficines del Registre Civil.

2. Les certificacions s'han d'expedir per mitjans electrònics. Excepcionalment, també es poden expedir per mitjans no electrònics. A petició de l'interessat, les certificacions poden ser bilingües.

3. Les certificacions que preveu l'apartat anterior es presumeixen exactes i constitueixen prova plena dels fets i actes inscrits en el Registre Civil.

4. Quan per circumstàncies excepcionals la certificació no sigui conforme a les dades que constin en el Registre Civil, cal atènyer-se al que resulti d'aquest, sense perjudici de la responsabilitat que sigui procedent.

**Article 82. Classes de certificacions.**

1. Les certificacions poden ser literals o en extracte. Llevat de sol·licitud expressa en sentit contrari, s'ha d'expedir certificació en extracte. Si no consta cap assentament, la certificació és negativa.

2. Les certificacions literals comprenen la totalitat del contingut de l'assentament o assentaments a què es refereixin.

3. Les certificacions en extracte contenen les dades que es determinin per reglament.

## CAPÍTOL SEGON

### Dades sotmeses a règim de protecció especial

**Article 83. Dades amb publicitat restringida.**

1. Als efectes d'aquesta Llei, es consideren dades especialment protegides:

- a) La filiació adoptiva i la desconeguda.
- b) Els canvis de cognom autoritzats per ser víctima de violència de gènere o el seu descendent, així com altres canvis d'identitat legalment autoritzats.
- c) La rectificació del sexe.
- d) Les causes de privació o suspensió de la pàtria potestat.
- e) El matrimoni secret.

2. Estan sotmesos al mateix règim de protecció els documents arxivats per contenir els aspectes esmentats en l'apartat anterior o que estiguin incorporats a expedients que tinguin caràcter reservat.

3. Els assentaments que continguin informació relativa a les dades que figuren en l'apartat anterior s'han d'efectuar de la manera que es determini per reglament amb la finalitat que, llevat del mateix inscrit, només s'hi pugui accedir amb l'autorització expressada a l'article següent.

Article 84. *Accés als assentaments que continguin dades especialment protegides.*

Només l'inscrit o els seus representants legals poden accedir o autoritzar a terceres persones la publicitat dels assentaments que continguin dades especialment protegides en els termes que s'estableixin per reglament.

Si l'inscrit ha mort, l'autorització per accedir a les dades especialment protegides només la pot efectuar el jutge de primera instància del domicili del sol·licitant, sempre que justifiqui interès legítim i raó fundada per demanar-ho.

En el supòsit del paràgraf anterior, es presumeix que té interès legítim el cònjuge del difunt, la parella de fet, els ascendents i els descendents fins al segon grau.

## TÍTOL VIII

### Règim de recursos

Article 85. *Recursos contra les decisions adoptades pels encarregats de les oficines del Registre Civil.*

1. Contra les decisions adoptades pels encarregats de les oficines Central, generals i consulars del Registre Civil en l'àmbit de les competències atribuïdes per aquesta Llei, els interessats només poden interposar recurs davant la Direcció General dels Registres i del Notariat, en el termini d'un mes.

2. En el cas de denegació d'inscripció de sentències i altres resolucions judicials estrangeres la competència de les quals correspon a l'Oficina Central del Registre Civil, l'interessat només pot instar procediment judicial d'executur.

Article 86. *Presentació del recurs i termini de resolució.*

1. El recurs s'ha d'adreçar a la Direcció General dels Registres i del Notariat i s'ha de formular en els termes que preveu la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

L'interessat pot presentar el recurs en qualsevol dels llocs previstos per a la presentació d'escrits i sol·licituds fent ús dels mitjans que preveu l'ordenament jurídic.

2. La Direcció General ha de resoldre el recurs en el termini de sis mesos següents a la recepció de l'escrit d'interposició.

Transcorregut aquest termini sense que la Direcció General dels Registres i del Notariat hagi dictat i notificat resolució expressa, s'entén desestimada la pretensió, i queda expedida la via jurisdiccional corresponent.

Article 87. *Òrgan jurisdiccional competent.*

1. Les resolucions i els actes de la Direcció General dels Registres i del Notariat es poden impugnar davant el jutjat de primera instància de la capital de província del domicili del recurrent, de conformitat amb el que preveu l'article 781 bis de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil. En aquests processos s'ha de citar a termini la Direcció General esmentada a través de la seva representació processal.

2. Queden exceptuats del número anterior les resolucions i els actes de la Direcció General dels Registres i del Notariat relatius a la sol·licitud de nacionalitat per residència que en aplicació de l'article 22.5 del Codi civil se sotmeten a la jurisdicció contenciosa administrativa.

3. La Direcció General dels Registres i del Notariat pot impugnar davant el jutjat de primera instància competent les decisions adoptades pels encarregats de les oficines per ser contràries a la doctrina establerta pel Centre Directiu. En aquests processos s'han de citar a termini els interessats.



## TÍTOL IX

### Els procediments registrals

#### CAPÍTOL PRIMER

##### Regles generals dels procediments registrals

Article 88. *Tramitació dels procediments registrals.*

1. Els procediments registrals els ha de tramitar i resoldre l'encarregat del Registre Civil de l'oficina on es pretengui efectuar l'assentament. Els procediments de rectificació d'assentaments els ha de tramitar l'encarregat de l'oficina que els hagi practicat.

2. La tramitació del procediment s'ha d'ajustar a les regles que preveu la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, en els termes que es disposin per reglament. El silenci administratiu en els procediments registrals és negatiu.

Article 89. *Legitimació per promoure els procediments registrals.*

A més del Ministeri Fiscal, poden promoure els procediments registrals els qui estiguin obligats a promoure la inscripció i qualsevol persona que tingui interès en els assentaments.

#### CAPÍTOL SEGON

##### Rectificació dels assentaments del Registre Civil

Article 90. *Rectificació judicial dels assentaments.*

Els assentaments estan sota la salvaguarda dels tribunals i la seva rectificació s'ha d'efectuar en virtut d'una resolució judicial ferma de conformitat amb el que preveu l'article 781 bis de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.

Article 91. *Rectificació dels assentaments per procediment registral.*

1. No obstant el que preveu l'article anterior, es poden rectificar a través d'un procediment registral:

- a) Les mencions errònies de les dades que hagin de constar en la inscripció.
- b) Els errors que procedeixen d'un document públic o eclesiàstic rectificat ulteriorment.
- c) Les divergències que s'apreciïn entre la inscripció i els documents en virtut dels quals s'hagi practicat.

2. La menció registral relativa al nom i sexe de les persones quan es compleixin els requisits de l'article 4 de la Llei 3/2007, de 15 de març, reguladora de la rectificació registral relativa al sexe de les persones, s'ha de rectificar mitjançant procediment registral. En aquests casos, la inscripció té eficàcia constitutiva.

#### CAPÍTOL TERCER

##### Declaracions amb valor de simple presumpció

Article 92. *Declaracions amb valor de simple presumpció.*

1. Amb el procediment registral previ, es pot declarar amb valor de simple presumpció:
  - a) Que no ha succeït un fet determinat que pugui afectar l'estat civil.

- b) La nacionalitat, el veïnatge civil o qualsevol estat, si no consta en el Registre Civil.
- c) El domicili dels apàtrides.
- d) L'existència dels fets mentre per força major sigui impossible l'accés a la informació continguda en el Registre Civil.
- e) El matrimoni la celebració del qual consti i que no es pugui inscriure per no haver-se acreditat degudament els requisits que el Codi civil exigeix per a la seva validesa.

2. L'acreditació de les circumstàncies referides en l'apartat anterior s'ha d'efectuar en els termes que es determinin per reglament.

Article 93. *Caràcter, anotació i publicitat de les declaracions amb valor de simple presumpció.*

1. Les declaracions amb valor de simple presumpció tenen la consideració d'una presumpció legal *iuris tantum*.

2. L'anotació de les declaracions és obligatòria i és necessària la data a què aquestes declaracions es refereixen.

3. El testimoni, literal o en extracte, de les declaracions ha d'expressar sempre el seu valor de simple presumpció.

La publicitat de les anotacions i declaracions queda subjecta a les mateixes restriccions que aquesta Llei preveu per a les inscripcions.

## TÍTOL X

### Normes de dret internacional privat

Article 94. *Primacia del dret convencional i de la Unió Europea.*

Les normes d'aquest títol s'han d'aplicar sense perjudici del que disposin la normativa de la Unió Europea i els tractats i instruments internacionals vigents a Espanya.

Article 95. *Traducció i legalització.*

1. Els documents no redactats en una de les llengües oficials espanyoles o escrits en lletra antiga o poc intel·ligible s'han d'acompanyar d'una traducció efectuada per un òrgan o funcionari competents. No obstant això, si a l'encarregat del Registre li consta el contingut del document pot prescindir de la traducció.

2. Qualsevol document expedit per un funcionari o una autoritat estrangera s'ha de presentar amb la legalització corresponent. No obstant això, queden exempts de legalització els documents l'autenticitat dels quals li consti a l'encarregat del Registre i els que arribin per via oficial o per diligència suficient.

3. L'encarregat que dubti de l'autenticitat d'un document ha de fer les comprovacions oportunes en el menor temps possible.

Article 96. *Resolucions judicials estrangeres.*

1. Només és procedent la inscripció en el Registre Civil espanyol de les sentències i altres resolucions judicials estrangeres que hagin adquirit fermesa. Quan es tracti de resolucions de jurisdicció voluntària, aquestes han de ser definitives. En cas que la resolució no tingui fermesa o caràcter definitiu, únicament és procedent l'anotació registral en els termes que preveu l'ordinal 5è de l'apartat 3 de l'article 40 d'aquesta Llei.

2. La inscripció de les resolucions judicials estrangeres es pot instar:

1r Amb la superació prèvia del tràmit de l'exequàtur que preveu la Llei d'enjudiciament civil de 1881. Fins aleshores només poden ser objecte d'anotació en els termes que preveu l'ordinal 5è de l'apartat 3 de l'article 40 de la present Llei.

2n Davant l'encarregat del Registre Civil, que ha de procedir a efectuar-la sempre que verifiqui:

- a) La regularitat i autenticitat formal dels documents presentats.
- b) Que el tribunal d'origen ha basat la seva competència judicial internacional en criteris equivalents als que preveu la legislació espanyola.
- c) Que totes les parts van ser degudament notificades i amb prou temps per preparar el procediment.
- d) Que la inscripció de la resolució no resulta manifestament incompatible amb l'ordre públic espanyol.

L'encarregat del Registre Civil ha de notificar la seva resolució a tots els interessats i afectats per aquesta resolució. Contra la resolució de l'encarregat del Registre Civil els interessats i els afectats poden sol·licitar exequàtur de la resolució judicial o bé interposar recurs davant la Direcció General dels Registres i del Notariat en els termes que preveu aquesta Llei. En els dos casos s'ha de procedir a l'anotació de la resolució en els termes que preveu l'ordinal 5è de l'apartat 3 de l'article 40, si així se sol·licita expressament.

3. El règim jurídic que preveu el present article per a les resolucions judicials estrangeres és aplicable a les resolucions pronunciades per autoritats no judicials estrangeres en matèries la competència de les quals correspongui, segons el dret espanyol, al coneixement de jutges i tribunals.

#### Article 97. *Document estranger extrajudicial.*

Un document públic estranger no judicial és títol per inscriure el fet o acte de què dóna fe sempre que compleixi els requisits següents:

- 1r Que el document l'ha atorgat una autoritat estrangera competent de conformitat amb la legislació del seu Estat.
- 2n Que l'autoritat estrangera hagi intervingut en la confecció del document duent a terme funcions equivalents a les que duen a terme les autoritats espanyoles en la matèria de què es tracti.
- 3r Que el fet o acte contingut en el document sigui vàlid de conformitat amb l'ordenament designat per les normes espanyoles de dret internacional privat.
- 4t Que la inscripció del document estranger no resulti manifestament incompatible amb l'ordre públic espanyol.

#### Article 98. *Certificació d'assentaments estesos en registres estrangers.*

1. La certificació d'assentaments estesos en registres estrangers és títol per a la inscripció en el Registre Civil espanyol sempre que es verifiquin els requisits següents:

- a) Que la certificació l'ha expedit una autoritat estrangera competent de conformitat amb la legislació del seu Estat.
- b) Que el registre estranger de procedència tingui, quant als fets de què dóna fe, garanties anàlogues a les que la llei espanyola exigeix per a la inscripció.
- c) Que el fet o acte contingut en la certificació registral estrangera sigui vàlid de conformitat amb l'ordenament designat per les normes espanyoles de dret internacional privat.
- d) Que la inscripció de la certificació registral estrangera no resulta manifestament incompatible amb l'ordre públic espanyol.

2. En cas que la certificació constitueixi un mer reflex registral d'una resolució judicial prèvia, és aquesta el títol que té accés al Registre. Amb aquesta finalitat, s'ha de reconèixer la resolució judicial d'acord amb algun dels procediments que preveu l'article 96 d'aquesta Llei.

3. S'han de completar pels mitjans legals o convencionals oportuns les dades i circumstàncies que no es puguin obtenir directament de la certificació estrangera, per no contenir-les o per defectes formals que afectin l'autenticitat o la realitat dels fets que incorporen.

Article 99. *Declaració de coneixement o voluntat.*

1. Els fets i actes que afectin l'estat civil de les persones i l'accés als quals al Registre Civil s'efectuï mitjançant una declaració de coneixement o voluntat s'han d'ajustar al seu corresponent ordenament aplicable, determinat d'acord amb les normes espanyoles de dret internacional privat.

2. Sense perjudici del que conté el número anterior, l'accés al Registre de fets i actes relatius a l'estat de les persones a través d'una declaració de coneixement o voluntat s'ha de portar a terme en els casos, les formes, els procediments i les modalitats que estableix aquesta Llei.

Article 100. *Acreditació del contingut i vigència de la llei aplicable als fets i actes relatius a l'estat civil.*

1. El contingut i la vigència del dret estranger en relació amb l'adequació a aquest d'un fet o acte, l'observança de les formes i solemnitats estrangeres i l'aptitud i capacitat legal necessàries per a l'acte, es poden acreditar, entre d'altres mitjans, mitjançant l'asseveració o l'informe d'un notari o cònsol espanyol, o d'un diplomàtic, cònsol o autoritat competent del país la legislació del qual resulti aplicable.

L'encarregat del Registre pot prescindir dels mitjans esmentats quan conegui suficientment la legislació estrangera de què es tracti.

2. La falta d'acreditació del contingut i la vigència de l'ordenament estranger suposa la denegació de la inscripció.

Disposició addicional primera. *Ubicació i dotació de les oficines generals del Registre Civil.*

El Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes amb competències executives en la matèria han de fixar, en els àmbits territorials respectius, l'emplaçament de les oficines generals del Registre Civil i han de determinar, mitjançant les relacions de llocs de treball, les dotacions de personal necessari.

Disposició addicional segona. *Règim jurídic dels encarregats de l'Oficina Central del Registre Civil i de les oficines generals del Registre Civil.*

1. En la forma i amb els requisits que es determinin per reglament, les places d'encarregats del Registre Civil s'han de proveir entre funcionaris de carrera del subgrup A1 que tinguin la llicenciatura en dret o la titulació universitària que la substitueixi i entre secretaris judicials. La convocatòria i la resolució dels concursos per proveir les places d'encarregat de les oficines generals del Registre Civil corresponen, en els àmbits territorials respectius, al Ministeri de Justícia i a les comunitats autònomes amb competències executives en la matèria.

L'encarregat del Registre Civil rep la formació específica que determini el Ministeri de Justícia.

2. El règim jurídic aplicable als encarregats del Registre Civil és en tot cas el que preveu la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, i les seves normes de desplegament.

L'incompliment o la inobservança de les instruccions, resolucions i circulars de la Direcció General dels Registres i del Notariat es considera falta molt greu de conformitat amb el que preveu la lletra i) de l'apartat 2 de l'article 95 de l'Estatut esmentat.

El règim de substitució dels encarregats s'ha de regular per reglament.

Correspon al Ministeri de Justícia i a les comunitats autònomes amb competències executives en la matèria, en els àmbits territorials respectius, el nomenament dels encarregats de les oficines generals del Registre Civil interins i substituïts.

Disposició addicional tercera. *Expedients de nacionalitat per residència.*

Les sol·licituds d'adquisició de nacionalitat espanyola per residència les han d'iniciar i tramitar els òrgans de l'Administració General de l'Estat que determini el Govern mitjançant un reial decret.

Disposició addicional quarta. *Constància en el Registre Civil de les morts amb posterioritat als sis mesos de gestació.*

Han de figurar en un arxiu del Registre Civil, sense efectes jurídics, les morts que es produeixin amb posterioritat als sis mesos de gestació i no compleixin les condicions que preveu l'article 30 del Codi civil, cas en el qual els progenitors poden atorgar un nom.

Aquest arxiu queda sotmès al règim de publicitat restringida.

Disposició addicional cinquena. *Presentació de sol·licitud i documentació davant els jutjats de pau.*

Els ciutadans poden presentar la sol·licitud i la documentació necessària per a les actuacions davant el Registre Civil als jutjats de pau.

Disposició addicional sisena. *Uniformitat dels sistemes i aplicacions informàtiques en les oficines del Registre Civil.*

Totes les oficines del Registre Civil han d'utilitzar els mateixos sistemes i aplicacions informàtiques. El Ministeri de Justícia ha de proveir, tant en el desenvolupament com en l'explotació, el conjunt d'aplicacions que suporten l'activitat dels processos operatius que es tramiten en el Registre Civil.

El Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes amb competències executives en la matèria han d'establir els mecanismes de coordinació necessaris per proporcionar els serveis d'accés als sistemes del Registre Civil, suport microinformàtic, formació i atenció a usuaris.

Disposició addicional setena. *Posada a disposició de les dades d'identificació personal de nacionals i estrangers.*

Per a l'elaboració adequada del codi personal al qual fa esment l'article 6 d'aquesta Llei, així com per al seu ús en les aplicacions informàtiques en què sigui necessari, el Ministeri de l'Interior ha de posar a disposició del Ministeri de Justícia les seqüències alfanumèriques respectives que atribueixi el sistema informàtic vigent per al document nacional d'identitat i el número d'identificació d'estrangers, així com les altres dades personals identificatives que constin en les bases de dades dels dos documents.

De la mateixa manera, el Ministeri de Justícia ha de posar a disposició del Ministeri de l'Interior les dades personals identificatives inscrites en el Registre Civil que hagin de constar en el document nacional d'identitat o número d'identificació d'estrangers.

Disposició addicional vuitena. *Inscripció de defunció de desapareguts durant la Guerra Civil i la dictadura.*

L'expedient registral, resultat favorablement, és títol suficient per practicar la inscripció de la defunció de les persones desaparegudes durant la Guerra Civil i la repressió política immediatament posterior, sempre que, de les proves aportades, se'n pugui inferir raonablement la mort, encara que no siguin immediates a aquesta. En la valoració de les proves s'ha de considerar especialment el temps transcorregut, les circumstàncies de perill i l'existència d'indícis de persecució o violència.

Disposició transitòria primera. *Procediments en tramitació a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.*

Als procediments i expedients iniciats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei els és aplicable la Llei de 8 de juny de 1957, del Registre Civil, i les disposicions dictades en el seu desplegament.

Disposició transitòria segona. *Registres individuals.*

El Govern ha d'adoptar les disposicions normatives necessàries per a la incorporació de les dades digitalitzades des de 1950 que consten a la base de dades del Registre Civil a registres individuals.

Disposició transitòria tercera. *Llibres de família.*

A partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei no s'expediran més llibres de família.

Els llibres de família expedits amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei segueixen tenint els efectes que preveuen els articles 8 i 75 de la Llei del Registre Civil de 8 de juny de 1957 i s'hi han de continuar efectuant els assentaments que preveuen els articles 36 a 40 del Reglament de la Llei del Registre Civil aprovat per Decret de 14 de novembre de 1958.

Disposició transitòria quarta. *Extensió i pràctica d'assentaments.*

Els encarregats de les oficines del Registre Civil han de practicar en els llibres i les seccions corresponents els assentaments relatius a naixements, matrimonis, defuncions, tuteles i representacions legals, sempre que els llibres referits no estiguin digitalitzats.

Disposició transitòria cinquena. *Publicitat formal del Registre Civil no digitalitzat.*

1. La publicitat formal de les dades incorporades a llibres no digitalitzats es continua regint pel que preveu la Llei del Registre Civil de 8 de juny de 1957.

2. No és aplicable en aquests casos el que preveu l'article 37 de la present Llei respecte de l'ús de les llengües cooficials.

Disposició transitòria sisena. *Valor històric dels llibres i documents que consten als arxius del Registre Civil.*

Els llibres i documents que a la data de l'entrada en vigor d'aquesta Llei constin als arxius del Registre Civil es consideren patrimoni documental amb valor històric en els termes que preveu la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol, i per tant no es poden destruir.

Disposició transitòria setena. *Oficines consulars del Registre Civil.*

El que disposa aquesta Llei s'ha d'aplicar a les oficines consulars del Registre Civil atenent els mitjans i sistemes informàtics, els canals electrònics i les condicions de funcionament disponibles.

Disposició transitòria vuitena. *Règim transitori del personal al servei de l'Administració de justícia destinat al Registre Civil.*

Fins que es proveeixin els llocs de treball de les oficines generals del Registre Civil d'acord amb les relacions de llocs de treball que aprovi cada administració competent, el personal funcionari al servei de l'Administració de justícia que, en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, estigui prestant serveis amb destinació definitiva en els registres civils únics, allà on n'hi hagi, o tingui assignades funcions de registre a les oficines judicials amb funcions de registre civil, pot continuar acomplint les funcions respectives i percebent la totalitat de les retribucions.

El personal a què es refereix el paràgraf anterior pot optar a participar en la convocatòria de provisió de llocs de treball de les oficines generals del Registre Civil, en la qual té dret preferent per una sola vegada, dins de l'àmbit territorial de l'òrgan convocant, a obtenir destinació definitiva. Mentre romanguin en aquestes oficines del Registre Civil, estan en la situació de servei actiu segons el que preveuen l'article 507 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, i l'article 88.3 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, i han de percebre les retribucions bàsiques corresponents al seu cos i les complementàries assignades en la relació de llocs de treball.

Els funcionaris que no obtinguin destinació en les oficines generals del Registre Civil, mitjançant un procés de reordenació d'efectius se'ls ha de destinar a les vacants dels òrgans judicials o si s'escau fiscals, dins de la mateixa localitat. En el cas que no hi hagi prou places vacants s'ha de procedir a la modificació de les plantilles o si s'escau de les relacions de llocs de treball.

Al personal que obtingui destinació definitiva en les convocatòries de provisió dels llocs de treball de les oficines generals del Registre Civil se li ha d'aplicar el règim estatutari de l'administració pública en la qual presti serveis.

Disposició transitòria novena. *Aplicació de la disposició addicional quarta.*

El que disposa la disposició addicional quarta resulta aplicable a totes les defuncions esdevingudes amb anterioritat a la seva entrada en vigor, sempre que així ho sol·licitin els progenitors en el termini de dos anys des de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Disposició transitòria desena. *Règim transitori dels registres civils exclusius i dels encarregats del Registre Civil Central.*

Mitjançant un reial decret, amb l'informe previ del Consell General del Poder Judicial i amb l'audiència prèvia de les comunitats autònomes afectades, els actuals registres civils exclusius s'han de transformar en jutjats de primera instància dins de la mateixa seu. Els encarregats d'aquests registres civils exclusius i els secretaris judicials que s'hi destinin han de passar a ocupar, respectivament, les places de magistrat i secretari judicial dels jutjats de primera instància esmentats.

També mitjançant un reial decret, amb l'informe previ del Consell General del Poder Judicial, les places dels actuals encarregats del Registre Civil Central s'han de suprimir, i s'han de crear, en el mateix nombre de places suprimides, places de magistrat de l'Audiència Provincial de Madrid. Els encarregats han de quedar adscrits a disposició del president del Tribunal Superior de Justícia de Madrid. Mentre romanguin en aquesta situació han de prestar els serveis en els llocs que determini la Sala de Govern i se'ls ha de destinar a la primera vacant que es produeixi a l'Audiència Provincial de Madrid. Els secretaris judicials destinats actualment en el Registre Civil Central queden provisionalment adscrits a disposició del secretari de Govern del Tribunal Superior de Justícia de Madrid en els termes que estableix el Reglament orgànic del cos de secretaris judicials, i se'ls ha de destinar a la primera vacant que es produeixi a l'Audiència Provincial de Madrid.

Disposició derogatòria. *Llei de 8 de juny de 1957 del Registre Civil, Llei 38/1998, de 28 de desembre, de planta i demarcació judicial, i Codi civil.*

Queden derogades totes les normes que s'oposin al que preveu la present Llei i, en particular, les següents:

1a Llei de 8 de juny de 1957, del Registre Civil, llevat del que disposen les disposicions transitòries tercera, quarta i cinquena d'aquesta Llei.

2a Els números 1 i 2 de l'article 27 de la Llei 38/1998, de 28 de desembre, de planta i demarcació judicial.

3a Els articles 325 a 332 del Codi civil.

Disposició final primera. *Dret supletori.*

En tot el que no es preveu en relació amb la tramitació administrativa dels expedients que regula la present Llei s'ha d'aplicar la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Disposició final segona. *Referències als encarregats del Registre Civil i als alcaldes.*

1. Les referències que es trobin en qualsevol norma referides a jutges o magistrats encarregats del Registre Civil s'han d'entendre fetes a l'encarregat del Registre Civil, de conformitat amb el que preveu aquesta Llei.

2. Les referències que es trobin en qualsevol norma al jutge, alcalde o funcionari que sigui competent per autoritzar el matrimoni s'han d'entendre referides a l'alcalde o regidor en qui aquest delegui.

Disposició final tercera. *Reforma del Codi civil.*

Es modifica l'article 30 del Codi civil, que queda redactat en els termes següents:

«Article 30.

La personalitat s'adquireix en el moment del naixement amb vida, un cop s'ha produït el despreniment complet del si matern.»

Disposició final quarta. *Reforma de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.*

S'afegeix un nou paràgraf 17è a l'apartat 1 de l'article 52, es modifica la rúbrica del capítol V del títol I del llibre IV i s'afegeix un nou article 781 bis a la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, en els termes següents:

U. S'afegeix un nou paràgraf 17è a l'apartat 1 de l'article 52 amb la redacció següent:

«17è En els processos contra les resolucions i els actes que dicti la Direcció General dels Registres i del Notariat en matèria de registre civil, a excepció de les sol·licituds de nacionalitat per residència, és competent el jutjat de primera instància de la capital de província del domicili del recurrent.»

Dos. Es modifica la rúbrica del capítol V del títol I del llibre IV, que passa a tenir la redacció següent:

«De l'oposició a les resolucions administratives en matèria de protecció de menors, del procediment per determinar la necessitat d'assentiment en l'adopció i de l'oposició a determinades resolucions i actes de la Direcció General dels Registres i del Notariat en matèria de registre civil.»

Tres. S'afegeix un nou article 781 bis amb la redacció següent:

«Article 781 bis. *Oposició a les resolucions i actes de la Direcció General dels Registres i del Notariat en matèria de registre civil.*

1. L'oposició a les resolucions de la Direcció General dels Registres i del Notariat en matèria de registre civil, a excepció de les dictades en matèria de nacionalitat per residència, es pot formular en el termini de dos mesos des de la seva notificació, sense que sigui necessària la formulació de reclamació administrativa prèvia.

2. Qui es pretengui oposar a les resolucions ha de presentar un escrit inicial en el qual ha d'expressar succintament la seva pretensió i la resolució a què s'oposa.

3. El secretari judicial ha de reclamar a la Direcció General dels Registres i del Notariat un testimoni complet de l'expedient, que s'ha d'aportar en el termini de vint dies.



4. Rebut el testimoni de l'expedient administratiu, el secretari judicial ha de citar a termini l'actor per vint dies perquè presenti la demanda, que s'ha de tramitar d'acord amb el que preveu l'article 753.»

Disposició final cinquena. *Taxes municipals.*

S'afegeix un apartat 5 a l'article 20 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, amb la redacció següent:

«5. Els ajuntaments poden establir una taxa per la instrucció i tramitació dels expedients matrimonials en forma civil i per la seva celebració.»

Disposició final sisena. *Adquisició de la nacionalitat espanyola pels néts d'exiliats durant la Guerra Civil i la dictadura.*

El dret d'opció que preveu la disposició addicional setena de la Llei 52/2007, de 26 de desembre, per la qual es reconeixen i amplien drets i s'estableixen mesures a favor dels qui van patir persecució o violència durant la Guerra Civil i la dictadura, també el poden exercir els néts de les exiliades espanyoles que van conservar la nacionalitat espanyola després d'haver contret matrimoni amb un estranger amb posterioritat al 5 d'agost de 1954, data d'entrada en vigor de la Llei de 15 juliol de 1954, sempre que no transmetessin la nacionalitat espanyola als seus fills, perquè aquests van seguir la del pare, i formalitzin la seva declaració en aquest sentit en el termini d'un any des de l'entrada en vigor de la present disposició.

Disposició final setena. *Competències executives de les comunitats autònomes en matèria de registre civil.*

Correspon a les comunitats autònomes l'exercici de les competències executives en matèria de registre civil d'acord amb els estatuts d'autonomia i les lleis.

Disposició final vuitena. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara de l'article 149.1.8a de la Constitució espanyola, a excepció de la disposició final quarta, que ho fa sobre la base de l'article 149.1.6a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat competència exclusiva per dictar la legislació processal.

Disposició final novena. *Desplegament reglamentari.*

Es faculta el Govern per dictar les disposicions d'aplicació i desplegament d'aquesta Llei que siguin necessàries.

Disposició final desena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor als tres anys de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», excepte les disposicions addicionals setena i vuitena i les disposicions finals tercera i sisena, que entren en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Fins a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Ministeri de Justícia ha d'adoptar les mesures i els canvis normatius necessaris que afectin l'organització i el funcionament dels registres civils dins del procés de modernització de la justícia.

Per tant,  
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 21 de juliol de 2011.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,  
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO